47

Павел и Макс в ста-
ичката на Макс. На
~~[illegible]~~ смачкан вестник, а върху него
масата парче ~~[illegible]~~ салам и
хляб, с апетит Макс добро-
душно обядва. Павел стои
~~[illegible] хапва нещо~~ в зимно палто,
разкрачен
и прав, с цигара в ръка.

Павел (с известна ирония)

— Лукан, ~~[illegible]~~ другаря и ни е
Бог пратил!...

Макс (гълтайки послед-
ни залци и бършейки ръце-
те си в хартията)

— И аз също!... Има е
незаменима партийна
работница (сякаш и
това да е вина)

Павел

— Но ние обичаме!..

Макс (подозрително)

— Това грях ли е?